

Katedra stříhové skladby

Posudek teoretické diplomové práce – magisterské

Autor/ka práce: BcA. Ilona Malá

Název práce: **Výrazové prostředky ve vybraných fiktivních dokumentárních filmech**

Posudek oponenta

Autor posudku doc. Zdeněk Hudec Ph.D., KSS

Hodnocení obsahu a výsledné podoby teoretické diplomové práce:

Vhodnost zvoleného cíle a přístupu práce C

Relativní úplnost zpracované literatury ke zvolenému tématu E

Schopnost kriticky vyhodnotit a použít odbornou literaturu E

Logičnost struktury práce, souvislost jejich kapitol a jejich proporce B

Jazyková a stylistická úroveň práce B

Dodržení citační normy (pokud se v textu opakovaně vyskytují přejeté pasáže bez udání zdroje, práce nemůže být doporučena k obhajobě) E

Obrazové přílohy v dostatečném rozsahu, oprávněnost a vhodnost příloh, grafická úprava A

Původnost práce, přínos k rozvoji oboru C

Celkové hodnocení diplomové práce: D

(vysvětlivky hodnocení: A = výborný výkon převyšující daná kritéria, B = nadprůměrný výkon s minimem chyb, C = průměrný výkon s přijatelným počtem chyb, D = přijatelný výkon s větším počtem chyb, E = výkon vykazující minimální naplnění kritérií, F = nepřijatelný výkon)

Doporučení:

Vlastní slovní hodnocení teoretické diplomové práce obsahuje odstavec shrnující obsah práce a její závěry; rozvádí detailněji hodnocení dílčích kritérií uvedených výše, zejména zdůvodnění známek D, E, F; vyzdvihuje přednosti práce, zvláště v případě hodnocení A, B; formuluje otázky, k nimž se student/ka musí při obhajobě vyjádřit; na závěr uvádí jednoznačné vyjádření, zda autor prokázal či neprokával schopnost samostatné tvůrčí činnosti ve své oblasti výzkumu, zda jeho práce splňuje či nespĺňuje požadavky standardně kladené na diplomové práce, zda vedoucí/oponent práci doporučuje či nedoporučuje k obhajobě a jakou známku navrhuje. Slovní hodnocení má typicky rozsah 1 normostrany; v případě práce bez výtek může být i kratší. U prací, kde není co vytýkat, je namístež položit doplňující otázku ve smyslu, kam by uchazeč pokračoval v dalším výzkumu.

Vlastní slovní hodnocení teoretické diplomové práce:

Předložená diplomová práce BcA. Ilony Malé svědčí o a zaujetí tématem, dobrých formulačních schopnostech i snaze po metodickém a koncepčním zvládnutí textu. Zde vedle terminologických a formálních náležitostí shledávám hlavní problém. Proto bych svoji oponenturu soustředil právě zde, aniž bych chtěl jiné kvality textu upozadit. Za klíčové a vydařené řešení považuji, že si diplomantka jako metodologické východisko zvolila dělení mockumentární kinematografie (parodie, kritika a hoax, dekonstrukce) z publikace Jane Roscoe a Craiga Higha, což jí umožnilo do práce začlenit - a vzhledem k jejímu tématu i velmi dobře kriticky reflektovat - dokumentární mody Billa Nicholse. Škoda jen, že nebyla vyhodnocena další literatura o mockumentu. Nichols se stal její nejvýraznější odbornou oporou a napomohl i k funkční strukturaci textu do jednotlivých kapitol. V ústřední nazvané „Analýza nástrojů mockumentu“, autorka komparativní metodou zdařile rozebírá nejen stylové postupy mockumentu (např. ruční kamera, subjektivní komentář, found footage, stylizace zvuku) a všímá si i dalších okruhů jako je narace, práce s diváckým očekáváním, etické a společenské aspekty mockumentu atd.

Z koncepčního hlediska vyvstává u textu vstupní problém s jeho názvem a formulací cíle: „Mým cílem je analýza konkrétních vyjadřovacích prostředků mockumentu a úvaha nad jejich využitím v praxi“ (s.2). Nejsm si jistý, jestli k takové úvaze výrazněji nakonec došlo. Samotný název práce je dost obecný. Určitě měl být doplněn o výčet šesti analyzovaných filmů, stejně jako mohl obsahovat klíčový termín mockument, jemuž je ostatně věnována celá druhá část práce. S tím souvisí i terminologická nesjednocenost. Poukazuje na ni právě už i název, který informuje, že půjde o analýzu „výrazových prostředků“. V textu se však autorka drží zřejmě vlastního terminologického úzu „analýza nástrojů“. Určitá terminologická konfúznost se projevuje i na jiných místech, např. v nerozlišování (?) mezi žánrem a druhem kinematografie: „Mockumenty by se daly zařadit do více než jednoho filmového žánru. *This Is The Spinal Tap* spadá do dokumentárního filmu stejně jako do žánru (s. 48).

Vedle nesjednocené či neujasněné terminologie je vážným problémem textu způsob citování. Je zde pouze několik správných citací, v drtivé většině nejde poznat, co je přímá citace, co shrnující parafráze, co autorčino vlastní stanovisko (např. hned první odkaz na pojmovou rozrůzněnost z práce Roscoe a Craiga /s.1/“). Problémem je také absence zdrojování a poněkud živelné přebírání informací. Např. druhý odkaz, že v české a zahraniční literatuře se nejčastěji používá pojem „mockument“ není vybaven odkazy na příslušnou literaturu, která by stanovisko doložila, stejně jako tvrzení, že „se říká, že termín zpopularizoval režisér Rob Reiner“. Dále je zde nepřiliš přesvědčivý výběr analyzovaných filmů, jehož kritéria pokrývá pouze konstatování, že byly vybrány mockumenty: „jenž bývají vyzdvihovány pro jejich formální nebo obsahovou jedinečnost“. Opět vlivem odkazové absence není jasné, kým byly vybrány, z jaké literatury. Závěrečný bibliografický souhrn má poněkud svéráznou organizaci, ze které není zcela zřejmé, co pro autorku představuje literatura a co prameny.

Přes uvedené výtky, které se týkají především formálního a koncepčního rázu odborného textu, jsem přesvědčen, že Bc.A Ilona Malá předložila práci, která nepochybně vznikala s velkým úsilím, a která má i své nepopiratelné hodnoty, ať už je to na začátku posudku zmíněné vhodně zvolené metodologické řešení, celková srozumitelnost textu, jeho víceméně dobrá stylistika, kterou hyzdí jen nemnoho hovorových formulací, kterých v odborném psaní netřeba, např. u filmu *This is the Spinal Tap*, kde kamera u parodovaných hudebníků hlavně zabírá „jejich rozkroky narvané v přiléhavých elastácích“ (s.11).

Diplomovou práci BcA. Ilony Malé doporučuji k obhajobě

Datum: 11.8.2020

Podpis: doc. Zdeněk Hudec Ph.D.